

עמ"ת (באר שבע) 55276-06-25 - עלאא שראונה (עציר) נ' מדינת ישראל

עמ"ת (באר-שבע) 55276-06-25 - עלאא שראונה נ' מדינת ישראל מחוזי באר-שבע
עמ"ת (באר-שבע) 55276-06-25
עלאא שראונה (עציר)

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר-שבע

[03.07.2025]

כבוד השופט אריאל חזק

החלטה

מדובר בערר על החלטת בית משפט השלום באשקלון (כב' השופטת דגנית משעלי-ביטון), בתיק מ.ת. 26335-05-25 מיום 21.5.25, במסגרתה נעצר העורר עד תום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של הפרת תנאים שנקבעו בהיתר, הסעה ברכב תושב זר השווה שלא כדין, נהיגה ללא רישיון - מעולם לא הוציא, נהיגה ברכב ללא ביטוח. בכתב האישום תואר בין היתר, כי בתאריך 5.5.25, במסגרת סיור משטרה, נעצר העורר ע"י השוטר דוד הראל, כשהוא נסע מזגזג בכביש, בעודו מסייע תושב הרשות הפלסטינית שנכנס לישראל ללא היתר, מבלי שיש לו רישיון נהיגה- שמעולם לא הוציא. בהודעת הערר ובדיון מיום 30.6.25, טען ב"כ העורר כי שגה בימ"ש קמא עת הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים.

הסנגור טען כי ניתן לתת מענה לעילת המעצר שהיא חשש להימלטות. לטענת הסנגור שותפו של העורר לכתב האישום שגם הוא תושב שטחים, שוחרר בבימ"ש קמא בערבויות כספיות.

הסנגור טען כי בימ"ש קמא בחן את הערבים שהוצעו ולא מצא בהם פסול, וכן לטענתו קביעת ביהמ"ש שיש עילת מעצר נוספת של מסוכנות לא מובנת.

הסנגור טען כי העורר מצוי במעצר כ- 35 ימים ועברו הפלילי שהוא משנת 2013, התיישן. לדברי הסנגור כיום החשש להימלטות נמוך יותר ממועד הגשת כתב האישום, וטען כי משך הזמן שהעורר מצוי במעצר הוא עיקר תקופת העונש שהוא צריך לרצות.

מנגד, טען ב"כ המשיבה כי יש להורות על מחיקת הערר בהתאם לסעיף 53(א)(ג) שקובע שערר על החלטת מעצר יוגש בתוך 30 יום, בעוד שבמקרה זה הוגש הערר לאחר שחלף למעלה מחודש ימים ממתן החלטת המעצר נשוא הדיון.

גם לגופו של ענין ביקש ב"כ המשיבה לדחות את הערר. ב"כ המשיבה טען כי אכן כפי שקבע בימ"ש קמא עילת המעצר היא כפולה, הן בשים לב לחשש להימלטות מהדין, לאור נסיבותיו של העורר עצמו שהוא שב"ח. לדבריו, מדובר בתושב שטחים שהפר את התנאים בהם ניתנה לו האפשרות לשהות בישראל, כאשר ההיתר כלל שהייה בשעות 19.00-5.00, והוא נתפס בשעה 19:54. בנוסף, הפרת התנאים היתה גם בכך שהסיע שב"ח ברכב, ונהג ברכב כשאינו לוי רישיון נהיגה והוא מעולם לא הוציא רישיון.

ביחס למפקחים טען ב"כ המשיבה כי הם נבחנו בבימ"ש קמא ומדובר במפקח אחד שלחובתו עבר פלילי, ומפקח נוסף צעיר ולא נראה כי יוכלו לדאוג להתייצבות העורר לדיונים. עוד טען כי לחובת העורר 2 הרשעות קודמות, אמנם ישנות, אך טען כי לא ניתן להתעלם מהן.

בנוסף, טען ב"כ המשיבה כי גם לא ניתן להתעלם מעילת המעצר הנוספת, של המסוכנות, של נהיגה ללא רישיון תוך הסעת שב"ח, ועל כן טען כי עילת מעצר מתקיימת בוודאי כי מדובר בהסעת שב"ח.

לאור זאת ביקש לדחות הערר. לדברי התובע אם יורשע העורר נראה שהוא צפוי לעונש של 4 חודשים. ב"כ העורר ביקש להשיב לטענת מועד הגשת הערר וטען כי הערר הוגש באיחור בשל תקופת החירום. דיון והכרעה -

בעניינו מדובר בעורר אשר מיוחסות לו מספר עבירות, עבירת הפרת תנאים שנקבעו בהיתר מיוחד שניתן לו להיכנס לישראל, עבירת הסעה של תושב זר השהה שלא כדין ועבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא. לחובת העורר עבר פלילי, של שתי הרשעות קודמות בעבירות דומות ועבירות נלוות, כשהרשעתו האחרונה משנת 2013. מדובר בעבר ישו יחסית. במסגרת ההליך דן, מצוי העורר מעל לחודש ימים במעצר. ראשית יוער כי בחודש האחרון שרר בישראל מצב חרום לאור "מלחמת 12 הימים" ועובדה זו יכולה להחשב כנסיבה מוצדקת לאחור בהגשת ערר.

זאת ועוד, כידוע ביום 7.10.23 פלש ארגון החמאס למדינת ישראל וביצע באזרחיה מעשי טבח ומעשי זוועה אחרים, ומאז אותו יום מצויה מדינת ישראל במצב של מלחמה, מלחמת "חרבות ברזל". המצאות שוהים בלתי חוקיים בתחומי מדינת ישראל בעת מלחמה, עלולה להעצים חשש המסוכנות הנשקפת מהם.

מטבע הדברים, עבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים, בעת חרום של מלחמה נושאת עימה סיכון פוטנציאלי לביטחון הציבור (ראה עמ"ת (י-ם) 42015-08-22 מדינת ישראל נ' מוחמד הימוני, עמ"ת 50702-08-24 מדינת ישראל נ' זילר (26.8.24), עמ"ת 43329-09-24 מדינת ישראל נ' עאטף חליל (17.9.2024))

העובדות שלפיהן בוצעו העבירות על ידי תושב שטחים ששהה בישראל ברשיון (תוך הפרת תנאי הרישיון), והנהיגה בוצעה בלא שהעורר החזיק ברישיון נהיגה רק יעצמו חשש המסוכנות האמור, באופן שלא יאפשר שחרורו לשטחים בהיותו תושב השטחים כאמור.

זאת ועוד, בפני בית משפט קמא נבחנו ערבים, כאשר אחד הערבים שהוצגו היה ערב שבעצמו בעל עבר פלילי. בסופו של יום לא מצא בימ"ש קמא כי יהיה ניתן להסתפק בשחרור בתנאי התייצבות בלבד לנוכח המסוכנות הנובעת מהתנהלות העורר ולא רק מהחשש להימלטות מהדין.

בנסיבות האמורות, לא ניתן יהיה לקבוע כי בית משפט קמא שגה כאשר הורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים. הערר נדחה, בכפוף לכך שלאור דברי ב"כ המשיבה תוגבל תקופת מעצר של העורר והוא ישוחרר מן המעצר בחלוף 4 חודשים מיום מעצרו.

ניתנה היום, 03 יולי 2025, בהעדר הצדדים.